

erhvervsønsker skal påvirkes konkret og mere målrettet end tilfældet er i dag.

Positiv særbehandling i uddannelsessystemet, på arbejdsmarkedet og i ansættelses- og personalepolitikken skal anvendes, indtil reel ligestilling er opnået.

En bred indsats involverer mange parter, herunder virksomheder, arbejdsmarkedets parter, uddannelses- og arbejdsmarkedssystemet, forældre og frivillige fritids- og oplysningsforbund, medier, Ligestillingsrådet samt politiske systemer på såvel lokalt som regionalt og centralt niveau.

Bemærkninger til de enkelte punkter

Ad A

ad 1

Børns identitet og holdning dannes allerede i førskolealderen, og det er derfor nødvendigt, at daginstitutionernes daglige virksomhed bevidst fremmer holdninger hos børn, der bryder med det traditionelle kønsrollemønster.

ad 2

Skolen modtager eleverne på et tidspunkt, hvor deres kønsroller er indarbejdet af forældre, pædagoger, massemedier, ugeblade og ikke mindst videoindustrien. Skolens opgave er at nedbryde de negative sider af kønsrollemønsteret.

Nyere undersøgelser viser, at drenges og pigers adfærd i skolen er meget forskellig.

Drenge optager hovedparten af lærernes opmærksomhed og tid, hvorimod pigerne er de stille, artige og usynlige.

En sådan situation fremmer naturligvis ikke pigers selvbevidsthed og forståelse af ligestilling.

Ligestilling skal indgå i al undervisning som en integreret del af undervisningen, men også som en naturlig del af klassens samværsform.

ad 3

Mange piger har ikke på naturlig og afslappet måde et forhold til edb og teknologi, hvilket kan påvirke deres uddannelsesvalg.

Derfor skal disse elementer indgå som en del af undervisningen for dermed at afmystificere holdninger til edb og teknologi.

ad 4

Skole- og erhvervsvejledernes rolle er overordentlig betydningsfuld. Pigernes uddannelsesvalg begrænser sig til 25-30 erhvervsområder, mens drengenes valg spreder sig ud over mere end 300.

Vejledersystemet medvirker i nogen grad til at fastholde den traditionelle uddannelses- og erhvervsvejledning.

Arbejdet med bevidstgørelse af disse faggrupper bør styrkes og samarbejdsrelationer mellem faggrupperne intensiveres.

ad 5

De senere års nedskæring på uddannelsesområder, der typisk tiltrækker kvinder, må standses.

Social-, sundheds- og pædagogområderne vil ifølge fremskrivninger i de sociale udbygningsplaner og uddannelsesprognoser give beskæftigelse.

ad 6

Med det formål at sprede pigernes uddannelsesvalg bør der foretages en positiv særbehandling af piger på de faglige grunduddannelser på de traditionelle mandefagsområder. De nødvendige støttefunktioner for pigerne etableres, f.eks. ved oprettelse af KIM-grupper.

ad 7

Arbejdsmarkedsnævnenes kvartalsopgørelse samt en undersøgelse foretaget af Metalindustriens Elevskole i Ballerup viser, at piger, der har gennemført 1.-delsuddannelse i et mandefagsområde har store problemer med at få en praktikplads.

Både for at afhjælpe dette problem og samtidig for at tilskynde pigerne til at gå nye uddannelsesveje bør der sikres en praktikpladsgaranti for kvindelige efg-elever.

Såfremt det mod forventning ikke er muligt at fremskaffe praktikpladser nok, bør der oprettes værkstedskurser med samme kompetence som 2.-delsuddannelser.

Også af pædagogiske grunde kan det være nødvendigt med værkstedskurser for piger.

ad 8

Daghøjskolernes erfaringer viser, at eleverne styrkes personligt og uddannelsesmæssigt.

Erfaringerne viser også, at daghøjskolerne er et alternativt tilbud for mange kvinder, der ikke kan tage på almindelige højskoler, dels på grund af mænds servicekrav, dels på grund af børnepasning, familie eller økonomi.

ad 9

Der henvises til forslaget tekst.

Ad B

ad 1, 2, 3 og 4